

въ „Народната Каварна“. Азъ имъ се извинявахъ, че трѣбва да отида да си поотпочина, понеже на утринята, въ 8 часа, трѣбваше да потеглимъ за България. Но тѣ настояха да отида — и азъ отидохъ. На пжтя срѣцнахме многоуважаемия Д-ръ Бучаръ, комуто съобщихъ, че по какъвъ и да е начинъ, макаръ и късно, трѣбва да извѣсти на управлението на академията, че утрѣ въ 7 часа българскитѣ юнаци ще положатъ вѣнецъ на статуята на многозаслужилия на цѣлото Славянство — владика Штросмайеръ. Г. Бучаръ ми обѣща и ние се раздѣлихме, като казахме по нѣкоя не ласкава дума по адресъ на маджаритѣ, които ставатъ причината толкова рано да се раздѣлимъ, като суспендираха валидността на билетитѣ ни отъ 5 дена, на 4 дена и 8 часа. Но, каза, уважаемия г. Бучаръ, тази постъпка на унгарцитѣ става причината, щото още по-яко да се свържатъ хърватитѣ съ българитѣ и сърбитѣ.

Слѣдъ размѣнение на още нѣколко думи ние се раздѣлихме, и азъ отидохъ при сѣмейството Кукличъ, които ме чакаха, и заедно се тѣхъ се отпавихме за Каварна, гдѣто заварихме седнали много соколи и юнаци да се веселятъ. Намѣрихме една маса праздна и насѣдахме.

Не слѣдъ дълго отъ сѣдането ни подпрѣдседателя на Загребския соколъ стана и започна да готори. Той изказа своята радостъ, че вижда, какъ единъ до другъ седатъ сърбина съ българина, хърватина съ сърбина и въ това намира отрѣзвяването на славянитѣ, и правилното разбирање интереситѣ на Славянството.

Вѣхъ застаვენъ отъ нашитѣ юнаци да кажа и азъ нѣщо.